

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/187/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613206704
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613206704.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného JUDr. Romanom Kvasnicom, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, proti žalovanému U. O., A.. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, N. F., v konaní o zaplatenie 612,20 eur s príslušenstvom, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou t a k t o

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 15,26 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca svojou žalobou vymedzil predmet konania ako jeho nárok na zaplatenie istiny 612,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,78 eur ku dňu 22.11.2012, úrokom z omeškania vyčísleným k 22.11.2012 vo výške 66,59 eur, úrokom z omeškania 8 % ročne zo 612,20 eur od 23.11.2012 do zaplatenia, nákladov vo výške 48,90 eur a trov právneho zastúpenia. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že 11.04.2006 so žalovaným uzatvoril Dodatok k zmluve o bežnom účte, ktorého predmetom bolo zriadenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu, po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, s účinnosťou od 01.02.2006. Po poskytnutí povoleného prečerpania žalobca umožnil dlžníkovi využívať povolené prečerpanie tak, že bude realizovať platobné príkazy dlžníka na prevod alebo výber hotovostí z jeho účtu aj v prípade, ak nebude existovať pohľadávka dlžníka voči banke z účtu dlžníka, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb, uskutočnených v prospech účtu dlžníka, alebo vkladom v hotovosti. Banka je oprávnená odmietnuť vykonanie platobného príkazu dlžníka, ak v dôsledku jeho vykonania došlo k nepovolenému prečerpaniu. Ak banka dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie, oznámi mu to a stanoví v oznámení maximálnu výšku povoleného prečerpania. Na základe oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania z 11.04.2006 žalobca žalovanému poskytol povolené prečerpanie vo výške 16.000,- Sk (531,10 eur) v čase od 11.04.2006 do 20.06.2018. Nepovolené prečerpanie predstavuje rozdiel medzi skutočným prečerpaním a výškou povoleného prečerpania. Prípady porušenia zmluvy sú akékoľvek nepovolené prečerpania, trvajúce viac ako 10 dní, alebo akékoľvek nepovolené prečerpanie vo výške viac ako 10 % z povoleného prečerpania určeného bankou, alebo ak nastane ktorákoľvek zo skutočností podľa bodu 8.1 písm. c/ - p/ Obchodných podmienok. V týchto prípadoch je banka oprávnená postupovať podľa bodu 8.2 alebo pozastaviť povolené prečerpanie, vráťane oprávnenia určiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať úverovú zmluvu, odstúpiť od nej. Jednotlivé splátky boli žalovaným uhradené v zmysle listiny „Úplný výpis z bankového informačného systému“, ktorá tvorí prílohu žaloby a obsahuje názvy

operácií, dátumy jednotlivých úhrad a ich výšku. Pohľadávka žalobcu je úročená úrokovou sadzbou ku dňu vyhotovenia oznámenia vo výške 15 % ročne premenlivého typu. Čiastka 48,90 eur predstavuje náklady žalobcu voči žalovanému, vzniknuté z titulu poskytovania povoleného prečerpania, preúčtované po zániku zmluvného vzťahu účastníkov konania na interný účet banky č. XXXXXXXXXX/XXXX, pričom do týchto nákladov bolo započítané jednou sumou príslušenstvo úveru, poskytnutého na bežnom účte, teda úrok, úrok z omeškania a poplatky, okrem istiny úveru.

Vzhľadom na nekonkrétnosť tvrdení uvedených v žalobe vyzval súd žalobcu uznesením č. k. 8C/187/2013-41 zo dňa 01.10.2013 na doplnenie všetkých relevantných tvrdení, ktoré sú v tejto výzve podrobne uvedené (body 1-16). Zároveň bol žalobca vyzvaný na predloženie relevantných listinných dôkazov, preukazujúcich jeho tvrdenia.

Na túto výzvu súdu reagoval žalobca podaním z 11.10.2013. V časti obligatórne náležitosti zmluvného vzťahu žalobcu a žalovaného zopakoval tvrdenia zo žaloby o dátume uzavretia zmluvy a skutočnosti, že jej predmetom bolo povolené prečerpanie vo výške 16.000,- Sk poskytnuté od 11.04.2006 do 20.06.2018. Na dopyt, kedy žalobca žalovanému poskytol finančné prostriedky, akou formou, v akej výške s tým, že v prípade postupného čerpania je potrebné uviesť dátum a výšku čerpaných financií uviedol, že žalovanému umožnil realizovať platobné príkazy na prevod alebo výber hotovosti z účtu aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovaného voči žalobcovi z účtu žalovaného. Žalobca odkázal na prílohu č. 1 tohto vyjadrenia. Na výzvu, aby uviedol tvrdenie o tom, akým spôsobom mal žalovaný peňažné prostriedky vrátiť, uviesť výšku splátok a ich splatnosť žalobca uviedol, že nejde o zmluvný vzťah, ktorý je možné stotožňovať so splácaním úveru v pravidelných mesačných splátkach, teda nemožno určiť ich výšku ani splatnosť. Spôsob splácania povoleného prečerpania vyplýva z ustanovenia bodu 11.4 Obchodných podmienok, podľa ktorého pohľadávka banky je v čase do dňa konečnej splatnosti povoleného prečerpania podľa bodu 11.1 splácaná formou započítania pohľadávky banky proti pohľadávke dlžníka z jeho účtu v rozsahu, v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú, alebo spôsobom dohodnutým medzi bankou a dlžníkom. Žalovaný vykonal vklady na bežný účet v zmysle prílohy č. 2 tohto vyjadrenia. Pohľadávka žalobcu z povoleného prečerpania bola úročená úrokovou sadzbou, ktorej aktuálna výška ku dňu vyhotovenia oznámenia bola 15 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov medzi stranami nebola dohodnutá. V zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 v znení neskorších predpisov sa zákon nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty. Vzhľadom na túto právnu úpravu RPMN nebola náležitosťou zmluvného vzťahu. Keďže povolené prečerpanie bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté vo forme preddavku k bežnému účtu, nešlo o zmluvný vzťah splácaný pravidelnými mesačnými splátkami. Nepovolené prečerpanie na bežnom účte žalovaného bolo vo výške viac ako 10 % z povoleného prečerpania stanovenej žalobcom a trvalo viac ako 10 dní. Žalovaný sa prvýkrát dostal do nepovoleného prečerpania na bežnom účte 21.12.2008 v sume 16.029,60 Sk (532,08 eur). Náklady 48,90 eur predstavuje úrok z omeškania, evidovaný na bežnom účte žalovaného. V stave nepovoleného prečerpania bol žalovaný do 20.01.2009 (od 22.12.2008). Neskôr sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania 26.03.2009 vo výške 16.029,60 Sk (531,17 eur), a to do 23.04.2009, od 21.07.2009 vo výške 535,49 eur do 31.07.2009, od 15.12.2009 vo výške 531,27 eur do 31.01.2010 a od 26.02.2010 doposiaľ vo výške 535,50 eur. Istina 612,20 eur pozostáva z bezhotovostných prevodov výberov v hotovosti, realizovaných z bežného účtu žalobcu, z platných riadnych úrokov a poplatkov, konkrétne z istiny (bezhotovostných prevodov a výberov v hotovosti) 531,10 eur, riadnych úrokov 42,98 eur a poplatkov 38,12 eur. Úrok 0,78 eur je vyčíslený 15 % ročne zo sumy 612,98 eur od 18.07.2011 do 21.07.2011, úrok z omeškania 66,59 eur bol vyčíslený 8 % ročne od 22.07.2011 do 22.11.2011. Na výzvu, kedy, na ktorý dátum pripadá počiatok omeškania žalovaného s plnením jeho povinnosti, žalobca uviedol, že prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania nepovoleným prečerpaním 532,08 eur na bežnom účte 22.12.2008.

Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní 23.10.2013 uviedol, že splátky platil, pokiaľ bol zamestnaný, zrážkami zo mzdy. Potom bol nezamestnaný, v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi 62 alebo 50 eur, dva alebo tri roky. Je si vedomý toho, že mal povolené prečerpanie z účtu, aj že ho nesplácal. Nevie, koľko vyčerpal a koľko má splácať. Nedlhuje toľko, koľko je napísané. Vybavuje si predčasný starobný dôchodok, z ktorého by svoj dlh uhrádzal, ale musí vedieť koľko žalobcovi dlhuje. Nevie, koľko z povoleného prečerpania skutočne minul a koľko vrátil. Neuplatnil si právo na náhradu trov konania.

Rozsudok tunajšieho okresného súdu č. k. 8C/187/2013-78 zo dňa 23. 10. 2013 bol na základe odvolania žalobcu zrušený Krajským súdom v Žiline uznesením z 30. 4. 2014 č. k. 7Co/160/2014-111. Krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatuje, že žalobca predložil súdu listinné dôkazy, a to dodatok k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania a výpis transakcií na účte žalovaného, čím preukázal povolené čerpanie na osobnom účte žalovaného, aj zmluvný vzťah o zriadení bežného účtu, ktorého vznik žalovaný nespochybnil.

Z fotokópie listinného dôkazu označeného ako Dodatok k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX je preukázané, že bol uzatvorený dňa 11.04.2006 medzi X. X., a.s., ako bankou a U. O. ako majiteľom účtu a jeho predmetom je zriadenie účtu bankou pre majiteľa účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006. Podľa článku 1 tohto Dodatku banka a majiteľ účtu uzatvorili 02.11.2005 zmluvu o bežnom účte, ktorej pôvodné znenie sa nahrádza v celom rozsahu týmto Dodatkom. V časti II. je uvedená dohoda o periodicite vyhotovenia výpisov, spôsobe ich preberania a adrese pre zasielanie. Ako forma uvádzania poplatkov na výpise je uvedený: „po obrate“. Článok 3 obsahuje záverečné ustanovenia. V zmysle ich odseku 3 všetky právne vzťahy neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Z fotokópie oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania z 11.04.2006 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, takže mu od 11.04.2006 do 20.06.2018 poskytuje povolené prečerpanie účtu vo výške 16.000,- Sk. Ďalej žalobca pripojil k žalobe fotokópiu sadzobníka, predžalobnej upomienky a doručky k nej.

Z fotokópie Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.02.2006 súd zistil, že podľa časti A bod 2 je povoleným prečerpaním rozumieť bankový produkt poskytnutý klientovi k účtu, platobným príkazom príkaz klienta banke a nakladanie s prostriedkami na účte. Ako vyplýva z bodu 5.1.11. tento bol zrušený s účinnosťou od 01.02.2010, takže tieto Všeobecné obchodné podmienky nie sú totožné s tými, ktoré boli účinné v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov konania. Podľa bodu 5.3 platobný príkaz banka nie je povinná prijať alebo vykonať ak nie je v súlade s bodom 12.2.1 VOP. Rovnako tieto Všeobecné podmienky neobsahujú bod 11.4, na ktorý poukazuje v doplnení žaloby žalobca. Bod 11.1 neobsahuje údaj o splácaní povoleného prečerpania ale rieši otázku chyby v komunikácii. Bod 13, na ktorý v doplnení žaloby zo dňa 11.10.2013 odkazuje žalobca, nezakotvuje prípad porušenia obchodných podmienok, ale obsahuje ustanovenia o zodpovednosti banky. Podľa bodu 8.2 písm. č Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k prípadu porušenia, banka je oprávnená odstúpiť od úverovej zmluvy, čím nezaniká záväzok dlžníka splatiť pohľadávku.

Z fotokópie výpisu obrátov na úverovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 10.04.2006 do 31.10.2011 je preukázané, že v uvedenom období žalovaný vykonal výbery v celkovej výške 7.745,20 eur a vklady v celkovej výške 8.466,86 eur, teda na tento účet žalovaný vložil o 721,66 eur viac ako čerpal. Tieto výpočty vychádzajú len z údajov o vkladoch a výberoch na účte, bez zohľadnenia úrokov, úrokov z omeškania a rôznych bankových poplatkov pripisovaných na ťarchu účtu (napr. kartový poplatok 200 Sk z 15.11. 2007, alebo z 21.10.2008 v rovnakej výške).

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 11.04.2006 zákon sa nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 11.04.2006 na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5 b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len Obch. zák.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obch. zák. za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre premlčanie žalovaného nároku. Podľa § 5 b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 súd je povinný ex offio prihliadať na premlčanie nároku pri rozhodovaní o spotrebiteľskom právnom vzťahu. Právny vzťah účastníkov konania je absolútnym obchodom, na ktorý je potrebné aplikovať okrem Obchodného zákonníka aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Rovnako vzhľadom na spotrebiteľský charakter tohto vzťahu, aj keď nejde o spotrebiteľský úver, je potrebné posudzovať práva a povinnosti jeho účastníkov podľa právnej úpravy spotrebiteľského práva obsiahnutej v zákone na ochranu spotrebiteľa. Vznik právneho vzťahu účastníkov konania, založeného zmluvou z 11.04.2006 medzi stranami sporu nebol rozporný. Toto zmluvou bola nahradená pôvodná zmluva o bežnom účte z 02.11.2005. Žalobca sa ňou zaviazal zriadiť pre žalovaného účet a poskytnúť mu povolené prečerpanie v nesporenej výške 16.000,- Sk (531,10 eur) v čase od 11.4.2006 do 20.06.2018. Ďalej žalobca v žalobe tvrdí, že odstúpil od zmluvy 22. 07. 2011, kedy bola pohľadávka preúčtovaná jeho právnym predchodcom na nový účet č. XXXXXXXXXX. V doplnení žaloby z 11. 10. 2013 tvrdí, že odstúpil od zmluvy, keď sa žalovaný prvýkrát dostal do omeškania tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania na bežnom účte 22. 12. 2008 sumou 532,08 eur, pričom poukazuje na bod 13.1 Obchodných podmienok (ktoré sú však účinné od roku 2010, nie v čase vzniku zmluvného vzťahu). Žalobca ale neuviedol, či odstúpil od zmluvy pre toto, alebo pre iné a ktoré konkrétne porušenie povinnosti žalovaného. Listinný dôkaz preukazujúci pravdivosť tvrdenia o tom, že k odstúpeniu od zmluvy došlo 22. 07. 2011 žalobca nepredložil v konaní pred súdom prvého stupňa, v nasledujúcom odvolacom konaní, ani doteraz. Nakoľko doba poskytnutia povoleného prečerpania bola dojednaná do 20. 06. 2018, súd nemal preukázaný zánik zmluvného vzťahu účastníkov. Vzhľadom na podstatu inštitútu odstúpenia od úverovej zmluvy je nevyhnutné, keďže ide o jednostranný adresovaný právny úkon, aby žalobca tvrdil, či a kedy sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného. K neexistujúcemu tvrdeniu žalobcu (či odstúpil od úverovej zmluvy ústne, písomne, elektronicky, sms a kedy bol tento jednostranný právny úkon doručený do dispozičnej sféry dlžníka), súd nemohol vypočítať ani žalovaného a žalovaný sa k nemu nemohol ani vyjadriť. Vzhľadom na takéto právne posúdenie veci súd potom vychádzal z toho, že žalobcovi môže priznať len právo na zaplatenie už zročných splátok povoleného prečerpania. Z výpisu transakcií na úverovom účte súd zistil, že naposledy došlo k čerpaniu úveru bezhotovostným výberom formou trvalého príkazu sumy 19,26 eur dňa 26. 02. 2010; po tomto dátume boli k účtu pripisované len zmluvné úroky z omeškania a debetné úroky, a to v čase od 28. 02. 2010 do 29. 07. 2010. Nasledujúca debetná operácia predstavuje transakciu z 22. 07. 2011 označenú ako

bezhotovostné čerpanie úveru 612,20 eur. Ide zrejme o žalobcom uvádzané preúčtovanie dlhu na jeho interný účet. Preto súd mohol priznať žalobcovi len dlh vzniknutý od 27. 06. 2010, keďže dlh vzniknutý do 26. 06. 2010 je vzhľadom na začatie súdneho konania 26. 06. 2013 s poukazom práve na § 5 b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa premlčaný. Toto ustanovenie zákona je procesného charakteru a aj napriek tomu, že nadobudlo účinnosť počas tohto súdneho konania je súd povinný aplikovať ho, keďže novelizácia zákona o ochrane spotrebiteľa týmto ustanovením neobsahuje intertemporálne ustanovenia zakazujúce retroaktivitu tohto procesného právneho predpisu. Žalobca tvrdil v podaní zo dňa 11. 10. 2013, že žalovaná istina 612,20 eur pozostáva z dlžnej istiny 531,10 eur (bezhotovostných prevodov, výberov hotovosti), riadnych úrokov 42,98 eur a poplatkov 38,12 eur. Vychádzajúc len zo súčtu vyberaných a vkladných súm (hotovostne, bezhotovostne) za obdobie od vzniku zmluvného vzťahu účastníkov do 26. 02. 2010, žalovaný vložil na účet 8.466,86 eur a vyčerpal 7.745,20 eur, čo predstavuje rozdiel + 721,66 eur. Istinu pozostávajúcu z bezhotovostných prevodov a výberov v hotovosti vo výške 531,10 eur preto žalobcovi dlhovať nemôže. Ak by aj takýto dlh existoval, potom je vzhľadom na posledné čerpanie 26. 02. 2010 premlčaný; súd v tejto časti žalobu zamietol. Ďalšou časťou istiny 612,20 eur sú riadne úroky 42,98 eur. Ak je pod týmto pojmom potrebné rozumieť dohodnutý úrok z úveru, nepremlčané sú úroky pripísané na úverový účet v čase od 30. 06. 2010 do 29. 07. 2010 v celkovej výške 15,26 eur (8,36 eur z 30. 06. 2010, 5,37 eur z 20. 07. 2010 a 1,53 eur z 29. 07. 2010). V tejto časti súd žalobe aj vyhovel a vo zvyšnej časti nároku na úrok (27,72 eur) z pôvodnej sumy 42,98 eur zahrnutej do istiny 612,20 eur žalobu zamietol. Ako tretiu časť žalovanej istiny 612,20 eur žalobca uvádzal poplatky 38,12 eur. Žalobca neuviedol, kde, kedy, akým spôsobom sa žalovaný tieto poplatky zaviazal platiť, preto opäť sa žalovaný nemohol vyjadriť k existencii svojho záväzku, k jeho výške, k správnosti účtovania týchto poplatkov, keďže nie je zjavné ani to za aké obdobie sú účtované. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/513/2013 zo dňa 28. 11. 2013, podľa ktorého požadovaný nárok musí byť dostatočne a bezpečne preukázaný, vyčísľiteľný z jednotlivých položiek tak, aby súd mohol v rámci rozhodovacej činnosti prekontrolovať celkovú výšku uplatneného nároku. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov. Inak povedané, účastník konania má povinnosť tvrdiť skutočnosti relevantné pre posúdenie jeho nároku a označiť dôkazy, z ktorých má súd pravdivosť jeho tvrdení „skontrolovať“. Súd nemôže (rešpektujúc rovnaké postavenie obidvoch strán sporu v konaní pred súdom) vyvodzovať tvrdenia za jednu stranu sporu na úkor strany druhej. Ďalšou časťou uplatneného nároku bol dlžný úrok 0,78 eur, o ktorom v doplnení z 11. 10. 2013 žaloby žalobca uviedol, že ide o úrok 15% ročne zo 612,98 eur od 18. 07. 2011 do 21. 07. 2011. Nakoľko žalobca dlžnú istinu vyčísľil 612,20 eur, z nej z titulu bezhotovostných prevodov a výberov 531,10 eur, nie je zjavné, z akého právneho dôvodu vyčísľuje úrok z istiny 612,98 eur, prečo práve za obdobie od 18. 07. 2011 do 21. 07. 2011, či sú v tejto sume zahrnuté aj poplatky, právo na zaplatenie ktorých žalobcovi nevzniklo, prípadne aj úrok z omeškania s úhradou skôr zročných, v čase začatia súdneho konania premlčaných splátok. Ďalšou časťou žalovaného nároku je právo na zaplatenie úroku z omeškania vyčísleného k 22. 12. 2012 sumou 65,59 eur. Napriek výzve súdu na uvedenie z akej istiny, za aké obdobie je tento úrok vyčíslený žalobca v podaní z 11. 10. 2013 uviedol, že bol vyčíslený 8% ročne za čas od 22. 07. 2011 do 22. 11. 2012 bez uvedenia istiny, z ktorej táto čiastka vyčíslená. Keďže žalobca tvrdí, že žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania 22. 12. 2008, potom tým skôr je potrebné splniť dôkaznú povinnosť aj v tomto smere, opäť najmä z dôvodu, aby sa žalovaný k takémuto tvrdeniu mohol vyjadriť. Ani v tejto časti potom súd v žalobe nemohol vyhovieť. Ďalej si žalobca uplatnil 8% úrok z omeškania zo sumy 612,20 eur od 23. 11. 2012 do zaplatenia. Nakoľko žalobcovi istina 612,20 eur nepatrí, nemôže byť žalovaný ani v omeškaní s jej úhradou. Súd opakuje, že na istine žalobcovi nevznikol dlh 531,10 eur, pretože žalobca vložil na jeho účet o 721,66 eur viac. Ak takýto dlh vznikol na úrokoch, alebo poplatkoch, mal to žalobca jasne uviesť. K zaplateniu poplatkov súd uvádza, že spoplatňovanie upomienok je nekalou obchodnou praktikou, pretože skutočným zmyslom opakovaného a niekoľkonásobného upomínania dlžníka na splnenie jeho povinnosti nie je dosiahnutie jej splnenia, ale dosiahnutie príjmu na strane veriteľa najmä v prípade, ak dochádza k zasielaniu upomienok automatizovaným systémom, neefektívne ich viacnásobným, častým opakovaním. Obdobou práva na zaplatenie poplatkov je nárok špecifikovaný ako náklady 48,80 eur, ktorý si žalobca uplatnil z titulu preúčtovania zostatku na úverovom účte. Ide o interný postup žalobcu a pokiaľ mu naozaj reálne náklady s ním spojené vznikli v takejto výške, žalovaný ich znášať nemôže. Z pohľadu žalovaného ako dlžníka je irelevantné, či je jeho dlh vedený pod pôvodným číslom účtu, alebo pod číslom účtu novým.

Právo na úrok z omeškania z prisúdeného úroku z úveru súd žalovanému nepriznal, pretože zo žaloby nie je zrejmé, v akej výške, za aké obdobie bol uplatnený. Navyše sankcia v podobe priznania úroku z omeškania z úroku je v spotrebiteľskom práve neprípustná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. Úspech žalobcu v konaní je 24,92%, jeho neúspech 75,08% a ich pomer predstavujúci úspech žalovaného 50,16%. Úspech žalobcu je v konaní, vychádzajúc zo žalovanej sumy 679,57 eur (612,20 + 0,78 + 66,59) 2,145% jeho neúspech 97,755% a ich pomer predstavujúci úspech žalovaného 95,51%. Žalovaný nenavrhol prisúdenie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pokiaľ si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť stanovenú týmto rozhodnutím, môže žalobca navrhnúť exekúciu podľa osobitného zákona.